

Ἡ ψυχὴ ἔχει ἐνίοτε ἀκαριαίας ἐμπνεύσεις, ἐκλάμψεις αἰφνιδίας, τῶν ὑποίων ὁλόκληρος τόμος ἰδεῶν καὶ σκέψεων δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἔκτασιν, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μετρήσῃ τὸ βάθος, ὅπως καὶ τὸ φῶς μυρίων λαμπάδων δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παρέξῃ τὴν ἀπειρον καὶ ταχεῖαν τῆς ἀστραπῆς λάμψιν.

V. HUGO.

ΕΙΜΑΙ ΣΚΛΗΡΑ ;

ὦ ! πόσοι μὲ ὠνόμαζαν ψυχρὰν, σκληρὰν καρδίαν,
Κ' ἐγωῖσμού μ' ἐκάλεσαν πρωτοφανοῦς ταμεῖον !

ὦ ! πόσοι μὲ προσέβλεψαν μὲ ἄκραν δυσπιστίαν
Καὶ πόσοι μ' εἶπον !—Ἡ ῥοὴ σὲ τέρπει τῶν δακρύων

Ἐγὼ σκληρά ! μαρτύρησον σὺ, ἐσπερία αὔρα,
Ποσάκις μὲ συνέντησας στενάζουσιν καὶ μόνην
Ποσάκις πλῆθος δάκρυα νὰ χύνω μ' εἶδες μαῦρα,
Δι' ἐν θραυσθὲν δενδρύλλιον, ἢ μίαν ἀνεμώνην !

Ἐγὼ σκληρά ! εἰπέτε σεῖς, ὦ νύκτες, τοῦ χειμῶνος,
Ποσάκις ἄθυμος, ῥεμβή, πλησίον τῆς ἐστίας
Ἡγρύπνουν,—καὶ παρήρχετο βραδύτατος ὁ χρόνος,
Ἐγὼ, ἡ κόρη τῆς ψυχρᾶς μητρὸς ἀναλγησίης !

Πρὸς τί ἡγρύπνουν ; οἱ σκληροὶ ἀμέριμνοι κοιμῶνται.
Οὐδεὶς ταραττεῖ λογισμὸς τοὺς ὕπνους των ἢ πόνος,
Μαῦρ' εἶναι νύξ καὶ ἄγριοι οἱ ἀνεμοὶ μοκκῶνται
Πρὸς τί ἐγὼ νὰ ἀγρυπνῶ ἀναισθησίας γόνος !

Ἀναισθητοὶ ! .. ἐγὼ σκληρά καὶ ἀσπλαγχνος καρδίᾳ,
Ἐγὼ, ἢ μὴ γνωρίσασα ἢ νὰ θρηνηῶ καὶ στένω !
Τί ἂν ζητῶ νὰ φαίνωμαι ἀναισθητὸς καὶ κρύα,
Κ' εἰς κροκοδείλου δάκρυα ἀνάλγητος ἂν μένω ;

Σκληρά δὲν εἶμαι· καὶ αὐτὴ μὲ συγκινεῖ ἡ θεὰ
Φονευομένου μύρμηκος ὑπὸ τὰ βήματά μου,

Στενάζω ὅταν πένθιμος προσκλίνῃ ἡ ἰτέα
Καὶ ρέουντι ἀκράτητα, θερμὰ τὰ δάκρυά μου

Ὅποταν πένθιμος τίχεται στενάζων ἐπὶ κλίνῃς,
Ὅποταν βρέφος ἔκθετον, ἀθῶον, κλαυθμηρίζῃ,
Ὅποταν κόρην ὀρφανὴν ὁδοῦς σπαράσῃ πείνης
Κ' ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν πρεσβύτης ποῦ γογγύζη·
ΦΩΤΕΙΝΗ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ.

ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΦΙΛΑΡΕΣΚΟΝ.

Πρὶν φύγῃς, ἄστρον μου γλυκὺ, κομψὴ τῆς Εὐας
[κόρη,

Ἵνα διέλθῃς ἄφροντις καὶ ποταμοῦς καὶ ὄρη
Μ' ἀτμόπλοια πυρίπνοα, μ' εὐπτέρους ἀτμαμάξας
Πρὶν ἴδῃς πόλεις γελαστάς θελγῆτρων καὶ θαυμάτων,
Ὅφνοὺς σου πρὶν ἀπισπασθῇ ἐκ τόσων θαυμάτων,
Σὲ θελξῇ ὁ ἔρως ἕτερος τὴν μνηστῆράν μου πατάξας,

ὦ ! ἄρες, γόησσα φαιδρά, θεὰ φιλαρεσκίης,
Νὰ σ' εἶπω πόσον ποθητὴ τῆς νέας μου καρδίας
Ἵπῃρχες καὶ ὑπάρχεις !
Νὰ σ' εἶπω πόσον σ' ἀγαπῶ, πόσον πικρῶς στενάζω
Πῶς ἄγγελον νυχθημερὸν πλησίον μου σὲ κράζω,
Πῶς πάντοτε περικαλλῇς τοῦ βίου μου σὺ ἄρχεις !

Ἴδὲ τὸν σκεπτικὸν ἐμὲ ὅποσον σὺ φλογίζεις·
Ὅποσον μὲ ἐν νεῦμά σου μὲ καταδασανίζεις·
Πρὸ ἀδυνάτου γυναικὸς ἀνὴρ ἐγὼ πῶς κύ-
[πτω . . .

Νὰ σὲ συντρίψ' ὡς ὕελον εὐθὺς θὰ ἠδυνάμην,
Θάψῃμην τόσον εὐτυχῆς μακρὰν σου ἂν ἱστάμην,
Κ' ἐντούτοις εἰς τοὺς πόδας σου τὴν ὑπαρξίν μου
[ρίπτω.

Εἴσαι, φιλάρεσκα, τὸ φῶς λυχνίας πελαγρύσου
Κ' εἴμ' ἡ θεῖλαία χρυσαλλίς· γνωρίζω πῶς ἐγγὺς σου
Ἄν πτερυγίσω θὰ καὶ, κ' ἐντούτοις πτερογίξω.
Εἴσαι ἐὼ χατῆνον βάραθρον καὶ εἴμ' ὁ ὁδοιπóρος·
Φρικτὴν εὐρίσκω προχωρῶν καταστροφὴν προῶνως,
Κ' ἐντούτοις σκοτοδινίῳ ἀπαύστως βηματίζω.

ὦ ! πόσον, γύναι, σ' ἀγαπῶ ! .. ὦ πόσας νύκτας
[πάλας,
Ἐνῷ εἰς ὕπνου γλυκεροῦ εὐρίσκεσο ἀγκάλας
Καὶ ἐδλεπες ὀνείρατα ὠρατὰ παραδείσου,
Λέν ἐμελέδῃσα πικρῶς ὑπὸ παράθυρά σου ;

Ὁ ποιητὴς ὁ δόστηνα; ἄν. ἄγρυπνῶ σιμά σου,
Σὺ ὅμως τώρα, ἄγγελε, ἀμέριμνα κοιμήσου!

Δὲν εἶσαι δρόσος δι' ἐμὲ ἢ ἄνθος ἐν καλλίχρουν,
Ἀλλ' εἶς αἰνιγματῶδες, ὃν ποικίλον καὶ πολύχρουν,
Λαβυρινθώδης κάλασις, γυνὴ ἄνευ καρδίας...
Γυνὴ μὲ πνεῦμα πύρινον φιλαρεσκείας εἶσαι
Κ' ἰδοὺ ὁ μόνος πόθος σου· ὡραία νὰ καλῇσαι
Καὶ νὰ σοὶ ψάλουν ἔρωτας πολλοὶ μετ' αὐθαδείας.

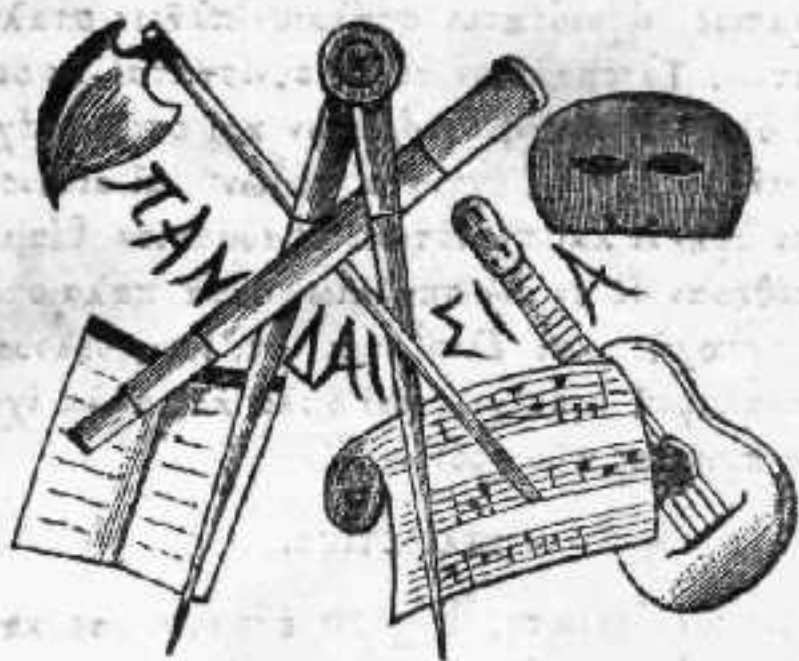
Τυφλὸς δὲν εἶμαι! σπαραγμὸν αἰσθάνομαι καὶ λύσαν
Ὅταν σέ βλέπω ἐλαφρὰν. Τὰ ὄνειρά μου ἦσαν,
Εὐθὺς φωνάζω, ὄνειρα παράφρονος ἀθλίου·
Πλὴν μετ' ὀλίγον σέ ζητῶ, πρὸς σέ τὸ βῆμα τρίπω,
Σκιὰ σου σέ ἀκολουθῶ, δακρύων σέ προσβλέπω
Καὶ σέ θαυμάζω λάμπουσιν ἐκ χαλλοῦ οὐρανόου.

Τυφλὸς δὲν εἶμαι! πλὴν ἐν σοὶ τὸν οὐρανὸν λατρεύω
Ὅταν μοὶ λέγῃς «σ' ἀγαπῶ» εἰ καὶ οὐδὲν πιστεύω,
Ἀναξ πολὺ· νομίζομαι τῆς οἰκουμένης πάσης·
Ὁ νοῦς μου τότε ἵπταται, ἡ λύρα τότε ψάλλει,
Ἀκτὶς τις τότε θεϊκὴ τὸν κόσμον περιβάλλει,
Κ' ἡ γῆ αὐτὴ τῶν αἰθρῶν ἡ ἄνω εἶναι πλάσις!

Ω! πόσον, γύναι, σ' ἀγαπῶ!... Εἰπέ μοι, ἄλλος
ἔρως
Υπῆρξε σταθερώτερος; Εἰπέ μοι, εἰς πᾶν μέρος
Δὲν ἤκουσας τὸ ᾄσμα μου ὕμνον τὴν καλλονήν σου;
Ω! διατὶ δὲν δέχεσαι νὰ λέγωμαι εὐδαίμων;
Νὰ ἦσαι μέσῳ θλίψεων ὁ ἀγαθός μου δαίμων,
Ἡ Μοῦσα, εἰς τὸ πνεῦμά μου δωροῦσα τὴν ἰσχύν
[σου;

Ω! πόσον, γύναι, σ' ἀγαπῶ!... Ὁ ἔρως μου ἂν
[πταίη,
Ἄν μάταιον θυμίαμα συντρίβηται καὶ καίη
Σοῦ ἔμπροσθεν, ὡς πρὸ βωμοῦ ἡ νεαρὰ ζωὴ μου,
Οὕτω τὸ θέλει εἰς θεός, σκληρὰ τις εἰμαρμένη·
Ὁ ἔρως ὅστις πανσθενὴς μὲ φλέγει, μὲ μαραίνει,
Δὲν ἐκρίζοῦται, καὶ αὐτὸν ὕμνεῖ πᾶσα πνοή μου.

Ἀναχωρεῖς!... Ἐν εὐοδοῦ σοὶ λέγω ἐκ καρδίας,
Μακρὰν σου ἤμην πάντοτε ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας,
Μακρὰν σου τώρα δυστυχὴς θά ζω ἐντὸς ἀδύσσοο...
Ω! ὕπαγε... ἐπίσπευσον πλὴν τὴν ἐπιστροφὴν σου.
Ἄν κρύπτησαι, ὦ ἥλιε, πλὴν τὴν ἀνατολήν σου
Ἐπικαλοῦμαι ὡς ἀρχὴν ζωῆς τοῦ παραδείσου!
ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΠΑΡΗΛΑΖΟΓΑΝΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Ἐκ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς νοτίου Ἀμερικῆς ἐφθάσεν εἰς τοὺς ἰατρικοὺς τῆς Εὐρώπης συλλόγους ἡ εἰδησις ὅτι ἐν τῷ νοσοκομείῳ **Lomas Bayas** πολλοὶ ἄνδρες, πάσχοντες βαρέως ὑπὸ εὐφλογίας, ἀπροσδοκῆτως ἐθεραπεύθησαν. Ἰατρός τις ἔλαβε μίαν οὐγκίαν τῆς βοτάνης **Sarracena purpurea**, ἣν ἔδρασεν εἰς τέσσαρας οὐγκίας ὕδατος ἐπὶ τοσαῦτον μέχρις οὐ τὸ βρευστὸν ἤλαττώθη εἰς οὐγκίας τρεῖς· ἀναμίξας δὲ σίραιον πορτοκαλίου προσέφερε τοῖς ἀσθενούσι δύο κοχλιάρια ἀνὰ πᾶσαν τετάρτην ὥραν. Ἐξ ἀσθενεῖς ἰάθησαν ἐν χρόνῳ βραχεῖ· μετὰ τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην δόσιν ἤλαττώθη ὁ πυρετός καὶ ἡ κεφαλαλγία, ἐντὸς δὲ ἑξ ἡμερῶν οἱ νοσηλευόμενοι ἀπελύθησαν.

* Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ γεραίτερος καὶ διασημότερος τῶν Γερμανῶν ζωγράφων **Καρσφελδ** εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν. Γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1794 ἐν Λειψία, ὑπῆρξε μαθητὴς τῆς ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημίας, ἀναχωρήσας δὲ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Ρώμην ἔνθα διέτριψεν ἐπὶ δεκαετίαν· ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸ 1823 ἐδίδαξεν εἰς τὴν ἐν Μονάχῳ Ἀκαδημίαν τῶν ὡραίων τεχνῶν, ὕστερον, εἰς τὴν ἐν Δρέσδῃ ἔνθα διωρίσθη καὶ διευθυντὴς τοῦ βασιλικοῦ μουσείου· κατὰ δὲ τὸ 1867 διωρίσθη μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Πανακαδημαίου ἐν τῷ τμήματι καλλιτεχνίας.

ΕΦΕΓΓΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλησίον τοῦ λοιμοκαθατηρίου ἀνεκαλύφθη μεγαλοπρεπὴς σαρκοφάγος μὲ πολλὰς ἐπιγραφὰς καὶ περιέχων Μομμία.

* Πρὸς τὸν «Ἀγγελιοφόρον» τῆς Ὁδησοῦ γράφουσιν ἐκ Σουχοῦμ, ὅτι εἰς ἑπτὰ βερστίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης ἀνεκαλύφθη